BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

ANUL XV. — Nr. 2828

DIRECTORI FONDATORI:
E. EMILIAN și E. MUNTEANU
DIRECTORI: AL. MUNTEANU, N. PAPAGHEORGHE

Proprietatea:
GAZETA SPORTURILOR S. A.
Inscris in reg. public. Tribunalul Ilfov Secția I com. No. 9.769/1938

BIUROURILE
Strada Anghel Saligny No. 2
București

6 pagini — 3 LEI

Gazeta Sporturilor

COTIDIANUL SPORTULUI ROMANESC

Marți 19 Iulie 1938

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe șase luni . . . . . » 500
Instituțiuni, Cluburi și Proprietari » 2000
Un număr vechiu . . . . . » 4

PUBLICITATEA DUPA TARIF

TELEFON: Direcția . . . . . 3.26.60; Administrația . . 3.26.60; Redacția . . . . 3.26.

Inevitabilul s'a produs într'o formă acceptabilă

RIPENSIA ȘI RAPID ELIMINATE DIN C. E. C.

Echipa feroviară și-a vândut scump pielea și a fost la un pas de semi-finale.

Ferencvaros, Genova, Juventus și Slavia singurele competitoare

Arbitrul, feroviarii și publicul știu că s'a marcat; numai jucătorii italieni sunt nedumeriți...

Aspecte

— «N'a câștigat Rapid.
— Ba a câștigat.
— Ești un idiot. N'a câștigat.

Dialogul acesta, completat în mod explicativ cu două perechi de palme, l-am auzit (și văzut) la ieșire. L-au interpretat doi prieteni, cu egale pretenții de competență, și cu o egală îndreptățire să-și susțină punctul de vedere. Căci, deși a câștigat, F. C. Rapid n'a câștigat.

Putea să câștige. Să câștige, într'adevăr. S'a opus însă, ghinionul. S'a opus forma lui Auer care a avut eri o formă... diformă. S'a opus Rafinsky care n'a vrut să transforme un «11» metri. Și s'au opus și italienii, cari s'au încăpățânat să joace bine.

In fond, cine s'a opus nu are prea mare importanță. Important este că F. C. Rapid și-a încheiat socotelile cu «Cupa Europei centrale» pe anul acesta, și a rămas să-și vadă de treburi pentru campionat și pentru viitoarea «Cupă a Europei centrale» în care și-a creiat o curioasă specialitate, de a procura emoții spectatorilor bucureșteni.

Așa dar, Rapid a câștigat. Adică n'a câștigat. Adică, a câștigat cu o diferență care-i face inutilă victoria și o transformă într'un fel de înfrângere care nu se poate numi înfrângere, dar nici victorie nu e.

Lume multă. Căldură multă. Controlori mulți. Incidente multe.

La intrare, discuțiile sunt bine înțeles aprinse și aprind din ce în ce mai rău pe spectatori. Controlorii au un singur răspuns:

— Nu se poate!..

Nu vor să iasă din corsetul acestei formule, ca un șef de gară căruia i s'ar cere să treacă expresul pe linia doua.

Spectatorii insistă:

— Haide șefule!...

De astă dată însă «șefii» nu sunt șefi. Adică sunt șefi la control, dar sunt directori la C. F. R. Toți directorii dela C. F. R. au fost avansați șefi ai controlului de eri, dela Giulești. Asta, nu este chiar o avansare. Dela director la șef, nu este avansare. Ca directori însă, șefii controlului de eri au superiori. Eri, erau un fel de monarhi ai... intransigenții, pe care o legaseră de o formulă invariabilă:

— Nu se poate.

Tribunele nu sunt pline. Goluri mari, au rămas ca o pată de pecingine pe trupul de beton al tribunei, făcând un gol simțitor în rețeta matchului.

D. Bauer a găsit chiar prilejul să se plângă:

— Pierdem.

— Matchul?

— Nu matchul. Pierdem la încasări.

O replică generală de râs însă, l-a temperat, îndreptându-l spre alte colțuri să-și plimbe mina asta dezolată:

— Pierdem... Pierdem la încasări... Ora 6.

La intrare, un nou incident: d. Bruno H. (scund, gras, transpirat și cu o proeminență curioasă în vârful spinării) vrea să intre gratuit. Directorii-șefi ai controlului se opun:

— Nu se poate.
— Ba se poate.
— Dece să se poată?
— Fiindcă sunt internațional.
— Ați jucat în echipa României?
— Am jucat anul trecut, pe... ploaie la Mamaia.

In fața acestui argument irezistibil, controlorii s'au tras înapoi ca apa mării în reflux, înclinându-se în fața gloriosului internațional care s'a înecat de coada unei tuse și și-a amintit apoi o locuțiune latină:

— Vorba latinului «nihil sine du cere»...

In loja oficială, d. general Gabriel Marinescu (stâncos și proaspăt) are emoții vizibile pentru F. C. Rapid.

D. Puiu Paximade are o altă emoție, pe care și-o mărturisește sie-și:

— De nu s'ar arunca cu sticle de limonadă pe teren.

Limonada însă este atât de caldă, încât spectatorii ar arunca sticlele în capul bufetierului. Nu pe teren.

D. Costel Rădulescu, venit dela strand, arborează un zâmbet transpirat și un fel de chelie bronzată. E mic, afabil și vorbăreț.

D. Zaharovici, directorul «Soc. Metro Goldwyn Mayer» are emoții vizibile pentru Rapid și pentru... viitoarea producție a «Soc. Warner Bross» pe care d. Țari (complet chel) se căznește s'o reprezinte frumos, anunțând programul activității sale pe ultima săptămână:

— Luni am fost chemat la Londra, Marți am fost la Paris, Miercuri la Viena, Joi la Mamaia, Vineri la Stockholm, Sâmbătă la Veneția...

— Dar acum unde ești?... se miră d. Gibă.

— In drum spre Zanzibar!... îi explică d. dr. Minciulescu, obișnuit cu excursiunile fanteziste ale simpaticului nostru confrate.

Un fluier lung... ca de locomotivă. Arbitrul matchului, d. Vogel, a intrat pe teren. D. Arthur Vogel a început să-și găsească puncte de rude nie cu excelentul arbitru ceh:

— Trebue să fim ceva rudă.

După o clipă însă, și-a limitat simpatiile la cercul familiei sale.

— Nu arbitrează rău. Dar tot mai bun era Fonsi...

D-na Maud Mary (brună și emoționantă) își împarte grijile între rezultat și o rochie albă de olandă (belgiană), pe care o întinde mereu, să n'o șifoneze. D. Tănase (cârn și brunet) nu are decât o singură grije: rezultatul. Il revoltă, din această pricină, încetineala lui Roșculeț, pe care îl urmărește cu un fel de invectivă personală:

— Ăsta stă mai de lemn ca mine...»

D. Jean Chițu a venit cu o amintire plăcută dela matchul în care Rapid a izbutit să elimine pe Ujpest. In culmea bucuriei, o conițâ l-a sărutat atunci, după fiecare goal marcat de Rapid.

— M'am așezat și-acum lângă o conițâ!.. regreta d. Chițu, după match. M'am așezat însă degeaba...

Fundașul dreapta al Genovei, a atras atențiunea cunoscătorilor și aplauzele mulțimii.

Doar Titel nu-l găsește excesiv de bun:

— E bun. Ce contează însă un simplu fascist pe lângă Ducele pe care-l avem noi la Sportul Studențesc» ca fundaș?..

— Care duce?

— Duce!..

Pe câmpul terenului, balonul se zbate din picior în picior, din cap în cap, pe un itinerariu imprecis și insuficient, pentru a repeta faimosul 4—0 pe care l-au realizat feroviarii acum două săptămâni, cu Ujpest.

Scorul a încercat să procure iar emoții spectatorilor: 1—0 pentru Rapid. Apoi, 1—1. Apoi, 2—1. Un penalty pentru Rapid. Emoții, zvâcneli de inimi tamponate de speranța unui nou goal și.. depresiunea. Rafinsky a ratat penaltyul, anulând orice posibilitate, pentru Rapid, de a mai câștiga la trei goaluri diferență.

Sub dușul arșiței, mulțimea s'a ridicat în picioare. Regretă eșecul Rapidului. Dar are o consolare, care se transmite din gură în gură, ca un descântec:

— Mai bine. Altfel, trebuia să mai vedem și Duminecă un match.. Pe căldura asta...

Castor

Declarații înainte și după... match...

Zi de mare încordare. Ciocnirea de pe stadionul din Giulești s'a fermentat din cursul dimineții. In tabăra italiană un mutism absolut, prevestitor al unei siguranțe care poate pune pe grijă pe toți cei care sperau în refacerea handicapului dela Genova. „Genova 93" este o echipă care nu se teme de nimic. Pornim cu încredere la luptă, deoarece contăm pe un avans de trei goaluri. Sistemul nostru defensiv este de așa natură, încât nu vedem cum am putea pierde acest avans, oricâte străduințe ar depune echipa bucureșteană.

Acestea au fost cuvintele unuia dintre conducătorii genovezi întâlniți înainte de începerea jocului cu aproape patru ore.

AGOSTINO ESTE CALM

Am căutat să obținem dela vreunul dintre jucători ceva asupra jocului. Niciunul nu vrea să facă declarații.

— După match, este răspunsul pe care ni-l dă fiecare.

Singurul care binevoiește să facă abatere dela regulă este portarul Agostino. Este un jucător totdeauna bine dispus, amabil, care are mereu câte un cuvânt de încurajare pentru coechipierii săi.

— „Nu am venit la București, cu teama în suflet că putem fi eliminați de către F. C. Rapid. Am văzut ce poate această echipă la Genova, așa încât nu ni-e frică. Este greu de crezut că atacul care nu a reușit la Genova să marcheze nici un goal va izbuti la București să ne marcheze patru. Și chiar dacă ni s'ar întâmpla aceasta, credeți d-voastră că noi vom sta cu mâinile în sân și nu vom marca nici un goal?... Slavă Domnului, avem în linia noastră de atac, câțiva jucători care sparg mingea atunci când trag.

Am atras atenția lui Agostino că atacul F. C. Rapidului nu mai este acelaș dela Genova și că reintră Baratky.

— Oricât de bun va fi Baratky, nu se poate ajunge la eliminarea noastră. Vă dau cu certitudine că F. C. Genova 93 vajaca în semifinalele Cupei Europei Centrale.

IN TABARA FEROVIARA

Am căutat să vedem care este starea de spirit a jucătorilor feroviari la câteva ore de începerea matchului.

Echipa, imediat după sosirea dela Orșova a fost cantonată la hotel Union. Niciun jucător nu avea voie să iasă în oraș, fiind sever supraveghiați de doi dintre conducători.

In hallul hotelului, pe la diferite mese luaseră loc absolut toți jucătorii. Se discută de orice numai de matchul de după amiază nu. Părea că se stabilise un consemn general în această privință.

Foarte greu misiunea noastră de a obține unele impresii. Totuși nu am dezarmat și am atacat în flanc, începând dela Rafinsky.

— Greu match, foarte greu. Dacă nu aș fi jucat la Genova, mai că speram în refacerea handicapului. Pe baza celor ce-am văzut acolo îmi pare aproape imposibil chiar să câștigăm!...

Aceleași cuvinte ni le-au repetat în ordine Moldoveanu, Cuedan, Vintilă. Fiecare a ținut însă să adaoge că lupta va fi aprigă.

„Vom fi noi eliminați din C.E.C, dar vom arăta că nu suntem adversar de mâna a doua.

Auer este mai optimist.

„Nici un match nu este sigur câștigat sau pierdut dinnainte. Genova are trei puncte avans. Au fost și alte echipe care au eșit din cursă cu toate că posedau avansuri tot atât de mari. Nu vreau decât ca linia de atac să fie într'o zi de shot și atunci vom arăta noi genovezilor de ce lucruri suntem în stare!...

Baratky se află adâncit în lectura

(Continuare în pag. IV-a)

Bindea victima unor neîntâlnite barbarii la Budapesta

Atras în vestiar, internaționalul român a fost stâlcit în bătae de antrenorul și câțiva jucători ai Ferencvarosului

Ripensia l-a sesizat telegrafic pe d, Copolla președintele comitetului C. E. C.

BUDAPESTA, 17 (Prin telefon, dela directorul nostru).

Matchul Ripensia — Ferencvaros a avut un epilog ce va rămâne pildă de barbarie, într'un sport care n'a cunoscut până acum dovezi de bestialitate atât de cruntă.

Când jucătorii timișoreni ieșeau depe teren și se îndreptau spre cabine, Bindea a fost tras de Hada în cabina Ferencvarosului.

Aici, minusculul extrem al Ripensiei a fost bătut până la sânge de Hada, Korany și antrenorul Hlavay.

D. N. Urzică și arbitrul Hertka au încercat să intre în cabină, dar au fost îmbrâncit de Hlavay.

D. Berger, vice-președintele Ripensiei, a cerut arbitrului să consemneze incidentul pe foaia de arbitraj.

In momentul când s'au deschis ușile cabinei, Bindea a fost găsit leșinat, stâlcit în bătaie.

A fost transportat pe brațe până în stradă, și de aici cu o mașină, la hotel, unde un consult făcut de medicii Secușanu, Todan și Nerchler i-au pus următorul diagnostic:

«Comoție cerebrală. Incisivul superior drept se clatină. Plăgi la gură. Răni sângerânde la buze». Doctorița hotelului, o maghiară, a semnat acelaș certificat medical.

Trei ore după terminarea matchului, Bindea, la patul căruia a fost chemat și un profesor universitar ungur, nu-și revenise.

In fața acestei barbarii nemai întâlnită în analele footballului european, conducătorii Ripensiei au trimis la Neapole, d-lui Copolla președintele C. E. C. următoarea telegramă:

«Jucătorul internațional român Bindea a fost bătut în vestiar de antrenorul Hlavay și câțiva jucători ai Ferencvarosului. Cerem sancțiuni severe».

(Continuare în pag. III-a)

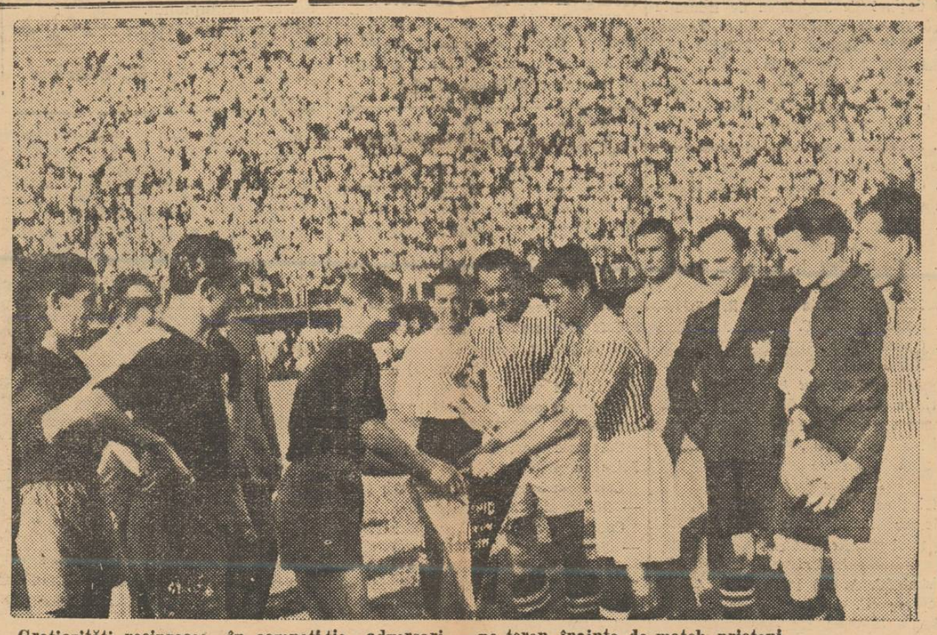

Grațiozități reciproce; în competiție, adversari, — pe teren, înainte de match, prieteni.

Recordul automobilist București-Brașov

Locotenentul Budișteanu a stabilit un timp mai bun

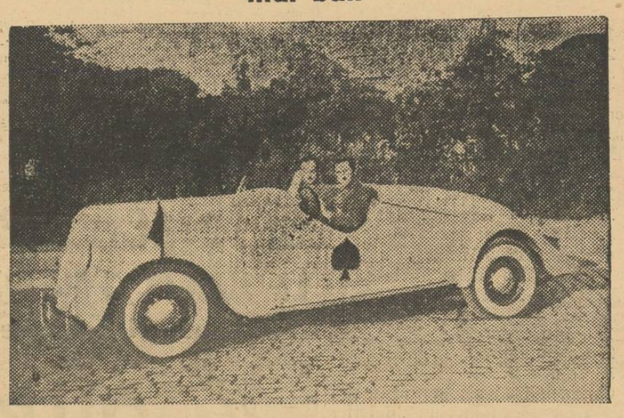

Conform previziunilor recordul automobilist pe distanța București-Brașov a fost doborât. Timpul căpitanului Papană a fost depășit numai cu 1 secundă și 1 cincime performanță care nu corespunde cu viteza medie a pilotului ci este rezultatul unor serii de împrejurări cu totul nefavorabile, care au stat tot timpul în calea locotenentului Budișteanu.

Pilotul a dovedit cu acest prilej că are frumoase însușiri și ne dă dreptul să sperăm că ne va mai procura multe surprize. Căpitanul Papană deținea recordul cu timpul de 1 oră, 48 minute și 46 secunde. Loc. Budișteanu a stabilit 1 oră 48 min. 41 sec. și 4/5. O diferență de 1 secundă și 1/5 care, în condițiuni normale ar fi fost de circa 5 minute.

Felul însă cum a decurs tentativa prin peripețiile cursei, la un moment dat senzaționale, merită să fie povestit.

O vom face în rândurile ce urmează.

Startul

Plecarea s'a dat exact la orele 4 dimineața, din Piața Victoriei, în fața unui public redus la trei persoane: Lazăr Georgescu, Ionescu-Cristea și confratele Jenny Dumitrescu.

«Renaultul» a pornit bolid cu o viteză care s'a stabilit după primii kilometri la 110—120 pe oră, având la volan pe locotenentul Budișteanu și, ca însoțitor, pe mecanicul Mihalcea.

Speranțele pilotului au fost întrucâtva înșelate căci șoseaua era, cu toată ora matinală, punctată de mașini și căruțe.

Cei 97 kilometri până la Câmpina au fost parcurși în 50 minute.

La ieșirea din Câmpina alt ghinion: bariera pusă. Așteptare.

Renaultul pornește iar, dar are o pană.

Un minut mai târziu mașina e din nou în plină viteză. Are de furcă cu căruțele care se amuză să meargă la pas numai în mijlocul șoselei.

Un camionagiu șugubăț

Un cogeamite camion plin cu fierărie ocupă toată șoseaua.

Mașina ia 145 km. la oră și gatagata să intre în el.

Camionagiul a socotit că are un fericit prilej să se distreze și a barat drumul. Mihalcea încearcă să-l convingă cu vorbă bună:

— Șefule fii bun și fă-ne loc!..

Tăcere. Camionul continua să meargă cu 4 km. pe oră.

— Măi băiatule, te rog din suflet, lasă-ne să trecem.

Nimic. Lui Mihalcea care era cu ochii numai pe cronometru, îi dăduseră lacrimile. Budișteanu fierbea de furie.

— Șefule, te implor, dă-te la o parte.

In sfârșit după o rugăminte de câteva minute, omul a cedat.

Mai erau la 60 km. distanță de Brașov, circa 32 minute pentru ca recordul lui Papană să fie egalat.

—Fă-ți cruce, Mihalcea! a murmurat printre buze Budișteanu și... a dat drumul mașinii cu 140 km. la oră.

«Renaultul» sbura. Mai sunt 30 km.

Douăzeci.

Șeasesprezece. In șapte minute timpul lui Papană va fi atins.

Intrarea în Dârste.

Apoi, însfârșit, Brașovul. Recordul va fi bătut cu aproximativ 5-6 minute, socotește Mihalcea când...

(Continuare în pag. 6-a)